Nr. dosar 5r-4296/2024
4-24131068-12-5r-18112024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 martie 2025 mun. Chișinău

Instanţa de judecată a Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*)
Având în componenţă:
Preşedintele şedinţei, Judecător Ana Costiuc
Grefier Olga Mazur
Cu participarea:
Reprezentantului contestatarei S.R.L. „*****” *****
Agentul constatator *****

examinând în şedinţa de judecată publică, cauza la contestația S.R.L. „*****”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, or. *****, învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (2) lit. h) al Codului Contravențional al RM, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532 din 03.11.2023 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia din 01.11.2024,-

C O N S T A T Ă:

La data de 14.11.2024, S.R.L. „*****” a depus contestație în ordinea art. 448 Cod Contravențional al RM, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532 din 03.11.2023 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia din 01.11.2024, privind: anularea deciziei asupra cazului cu privire la contravenţie adoptate la 01.11.2024 prin care a fost recunoscută culpabilă de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 344 alin. (2) lit. h) al Codului Contravenţional, **cu încetarea procesului contravențional**.

În susținerea contestației motivate, de către autorul acesteia a fost invocat faptul potrivit căruia, pe data de 03.11.2023, de către Inspectorul principal din cadrul Subdiviziunii Teritoriale pentru Siguranța Alimentelor mun. Chișinău/Ialoveni/Strășeni/Criuleni/Dubăsari –*****, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532.

La data de 01.11.2024, ora 09:30, de către Luncaşu Ionela – Șef-adjunct subdiviziunea teritorială mun. Chișinău/Strășeni/Criuleni/Dubăsari, a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale la procesul-verbal de contravenție nr. ANS01000532.

Conform deciziei sus-numite, S.R.L. „*****”, a fost sancționată în baza prevederilor art. 344 alin. (2) lit. h) din Codul Contravențional al RM, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 216 u.c., echivalentul a 10 800,00 lei.

Se mai enunță în contestație că, conform deciziei, în pct. 6, este indicat că fapta contravențională constă în neoferirea informațiilor despre produsele alimentare: denumirea produsului, producătorului, adresa, aditivii, modul de utilizare, de depozitare/păstrare, data producerii, termenul de valabilitate, compoziția, caracteristicile calitative.

Consideră semnatarul contestație, important este a menționa că, genul de activitate al S.R.L. „*****”, este comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun. Prin urmare, presupusa faptă contravențională a fost constatată în cadrul unui control de stat la una din unitățile comerciale, consemnată în procesul-verbal de control nr. 14008 din 02.11.2023.

Având în vedere că contestația a fost depusă în interiorul termenului legal de 15 zile de la data recepționării deciziei asupra cauzei cu privire la contravenție, se reține că prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional au fost respectate pe deplin, motiv pentru care, contestația depusă urmează a fi considerată ca fiind făcută în termen.

În continuare semnatarul contestației a citat prevederile art. art. 7, 8 alin. (1), (2), 14 alin. (1)-(3), 425 alin. (2), (4)-(6), 426 alin. (1), (4)-(5), 427 alin. (1) din Codul Contravențional al RM.

Pretinde reprezentantul contestatarei că, din materialele cauzei instanța de judecată trebuie și urmează să rețină că, la caz nu există nici o probă legal administrată ce ar dovedi vinovăția S.R.L. „*****” în comiterea contravenției incriminate, iar simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, nu echivalează cu dovedirea vinovăției dincolo de orice dubiu rezonabil, or administrarea probelor trebuie să fie legală, în caz contrar se încalcă principiul statului de drept din care derivă și principiul legalității garantat de art. 1 alin. (3) din Constituție. Astfel, conținutul unor astfel de mijloace probante cât de relevant nu ar fi, nu poate fi reținut pentru susținerea faptelor acuzatoare, deoarece mijlocul de probă este lovit de nulitate absolută, or, însăși procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate substitui baza probantă, fapt statuat conform art. 7 din Codul Contravențional al RM.

Important este a menționa că, dovedirea vinovăției este o atribuție exclusivă a agentului statului care înaintează o anumită acuzație și, în lipsa dovezilor, persoana urmează a fi achitată, iar această obligație acuzatorul trebuie să o respecte chiar și în situația în care persoana acuzată ar recunoaște acuzația înaintată, or, atât din litera cât și spiritul art. 6 al CEDO, precum și din § 51 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 09.03.2017, că, indiferent de recunoașterea învinuirii, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Curtea a precizat că, nu simpla recunoaștere a învinuirii este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil, desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituie doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției acuzatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa (HCC nr. 9 din 09.03.2017, § 50).

În același timp, este relevantă și explicația Plenului Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia, suficiența probatoriului urmează să fie examinată de judecător sub aspectul concludenții, pertinenței și utilității probelor acumulate, deoarece, regula potrivit căreia mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal în cadrul oricărei proceduri, fie că e generală sau specială. Insuficiența probatoriului nu poate fi complinită sau acoperită prin declarația acuzatului de recunoaștere a faptelor (§ 15, 16 și 21 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013).

Aceste standarde se aplică și în materie contravențională care face parte din materia penală și urmează aceleași garanții procedurale conform jurisprudenței CtEDO.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauzele *Ziliberberg vs. Moldova* din 01.02.2005, § 35; *Angel vs. România* din 04.10.2007, § 52; *Ozturk vs. Germania* din 21.02.1994).

Din perspectiva celor enunțate, învinuirea adusă nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția S.R.L. „*****”. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea acuzatului, iar în atare situație, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând toate probele prezentate din partea acuzării în învinuirea adusă acuzatului, de asemenea de probele prezentate de partea apărării, în conformitate cu principiul contradictorialității, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, potrivit căruia sarcina probațiunii în ședințele de judecată îi revine acuzatorului, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama părții acuzării, instanța urmează să admită contestația depusă.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în hotărârea *Capean vs. Belgia*, din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea principiului prezumției nevinovăției lezează dreptul acuzatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din CEDO. Simplele supoziții, susținute doar de teoria administrării probelor, nu pot conduce la concluzia că ar exista faptul contravenției în acțiunile acuzatului și că acesta s-ar face vinovat de comiterea contravenției imputate, astfel, instanța este obligată să aprecieze că prezumția de nevinovăție în ceea ce îl privește pe acuzat – nu a fost răsturnată, iar soluția de achitare este cea care rezidă din întreaga economie a actelor și lucrărilor dosarului.

Totodată, vis-a-vis de eventualele fotografii anexate în copie cu titlu de probă la dosar, se poate observa că, la materialele dosarului cu siguranță lipsesc date cu privire de cine, unde și în ce condiții a fost făcută, cu ce utilaj și cu a cui autorizație, în ce temei a fost ridicată și anexată la materialele dosarului, și că lipsește o examinare a acesteia cu aprecierea pertinenței și concludenții ei, or la dosar nu se regăsește o ordonanță de ridicare și, respectiv, proces-verbal de ridicare dar și un proces-verbal de examinare a acesteia pentru a-i da forță probatorie.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: proces-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză – cum expres prevede norma legală prevăzută de art. 425 alin. (2) Cod

contravențional – care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția subiectivă a agentului constatator expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă în susținerea învinuirii aduse, or, cele anexate de agentul constatator la materialele cauzei nu sunt administrate legal și nu pot fi reținute în temeiul hotărârii.

Totodată, nu poate fi inversată sarcina probațiunii și nu poate fi admisibilă o eventuală ipoteză că chipurile contestatarul nu și-ar fi dovedit nevinovăția, deoarece ar fi contrar principiului prezumției nevinovăției și *in dubio pro reo*, or, sarcina dovedirii nevinovăției intervine doar atunci când este dovedită vinovăția persoanei prin probe legal administrate, iar conform art. 457 alin. (1), (3) din Codul contravențional, în cadrul cercetării judecătorești se cercetează mai întâi probele prezentate de partea acuzării, pe când în speță, partea acuzării nu poate prezenta absolut nici-o probă legal administrată pentru a fi cercetată în ședința de judecată, ceea ce echivalează cu nedovedirea vinovăției.

La caz, decizia persoanei împuternicite să soluționeze cauza de a aplica o sancțiune contravențională în mărime de 216 u.c., echivalentul a 10800,00 lei, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art. 344 alin. (2) lit. h) Cod contravențional, în care legiuitorul a stipulat expres cuantumul sancțiunii de la 60 la 108 u.c., echivalentul a 3000 – 5400 lei. Or, prin stabilirea unei sancțiuni contrare prevederilor legale, în mod evident, a fost afectat fondul cauzei, fapt care constituie temei de anulare a deciziei adoptate.

În susținerea acestei poziții, se poate conchide că, eroarea comisă de către agentul constatator la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale, este una de natură nu doar să afecteze în mod esențial fondul cauzei, dar și ar putea leza dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie definită în termeni clari și preciși iar sancțiunea să nu depășească limitele legii.

Decizia de aplicare a amenzii în mărime dublă, este motivată prin prisma prevederilor art. 34 alin. (2^2) din Codul Contravențional, or, persoana împuternicită să soluționeze cauza, indică faptul că, anterior, S.R.L. „*****” a comis pe parcursul anului o altă contravenție identificată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01003040 din 12.04.2024 și decizia din 20.05.2024.

În contextul dat, susține reprezentantul contestatarei, este important de menționat faptul că sancțiunea dublă a fost aplicată prin decizia din 01.11.2024, ora 09:30, însă prin hotărârea din 25.10.2024 (dosar nr. 5r-2092/2024, nr. electronic 4-24064241-12-5r-13062024), publicată la data de 28.10.2024 pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată https://instante.justice.md, instanța de Judecată a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01003040 din 12.04.2024 și decizia din 20.05.2024. Autoritatea constatatoare era obligată să cunoască lipsa temeiului legal de a aplica dubla sancționare, reieșind atât din faptul că a participat la examinarea cauzei contravenționale în instanța de judecată, astfel având obligația de a manifesta diligență în a cunoaște soarta dosarului, cât și reieșind din obligația de a verifica informația publică, publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată, or publicarea a avut loc anterior emiterii deciziei de sancționare dublă.

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor legale, instanța de judecată urmează să anuleze decizia atacată.

În continuare, reprezentantul contestatarei a citat prevederile art. art. 441 alin. (1) lit. a), 461 alin. (1) Cod contravențional.

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale nominalizată, a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor Codului contravențional, instanța de judecată urmează să constate că, contestația este una întemeiată, motiv din care, aceasta urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării deciziei atacate, și încetarea procesului contravențional.

Suplimentar, în susținerea poziției sale reprezentantul contestatarei a citat prevederile art. art. 5, 375 alin. (3), 425 alin. (2), (4) și (5), (7) Cod contravențional, condiții care nu au fost nici pe departe respectată de către agentul constatator.

În fine a fost enunțat în contestație că, în această ordine de idei, este relevant a menționa că, potrivit art. 385 alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatator urma să soluționeze cauza contravențională în modul stabilit de Codul contravențional, deci, urma să respecte întocmai toate prevederile Codului contravențional și trebuia să respecte drepturile contravenientei prevăzute de art. 384 din Codul contravențional și alte drepturi prevăzute de lege și de CEDO.

La ședință de judecată reprezentantul contravenientei S.R.L. „*****”, a susținut contestația în sensul formulat, solicitând admiterea ei.

Agentul constatator a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare emisă în baza acestuia.

Studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar de a admite în parte contestaţia înaintată de S.R.L. „*****” şi, a menține procesul-verbal nr. ANS01000532 din 03.11.2023, ca întemeiat, cu modificarea sancțiunii aplicate, din următoarele considerente.

Cu întâietate, urmează a fi specificat că, conform art. 448 alin. (1) din Codul *contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8)*.

Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei de către S.R.L. „*****”, instanţa de judecată fixează că, aceasta a primit procesul-verbal cu privire la contravenție la data de 01.11.2024, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, fiind respectate.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută

de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532 din 03.11.2023, „*la data de 02.11.2023, ora 14:10, în unitatea de comerț din *****, a comis fapta contravențională: neoferirea informațiilor despre produs alimentar: denumirea produsului, denumirea producătorului, adresa, aditivi, modul de utilizare, de depozitare și păstrare, data producerii, termenul de valabilitate, compoziția, caracteristici calitative. Conform actului de control DL-08571/02.11.2023, PV 14008/02.11.2023, au fost puse în comercializare produse de patiserie în lipsa datelor sus-menționate, care confirmă încălcarea Legii 279/2017 art. 7, 8*", astfel, potrivit învinuirii aduse rezultă că, S.R.L. „*****", a comis **fapta contravenţională prevăzută de art. 344 alin. (2) lit. h)** Cod Contravenţional al RM.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional al RM, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională*.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional al RM, *contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă*.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului Contravenţional al RM, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.

Din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că există: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANS01000532 din 03.11.2023 și decizia de sancționare în baza acestuia din 01.11.2024; delegația de control nr. DL-ANSA-2023-08571 din 24.10.2023; procesul-verbal de control nr. PV-ANSA-2023-14008 din 02.11.2023; actul de constatare din data de 02.11.2023; lista de verificare f/n pentru controlul de stat și supravegherea unităților de comercializare și/sau depozitare a produselor alimentare f/d; anexă la delegația de control nr. 08571/2023 din 24.10.2023; planșe fotografice.

Vis-a-vis de fotografiile anexate în copie cu titlu de probă la dosar, instanța de judecată denotă că, la materialele dosarului lipsesc date cu privire de cine, unde și în ce

condiții a fost făcută, cu ce utilaj și cu a cui autorizație, în ce temei a fost ridicată și anexată la materialele dosarului, lipsește o examinare a acestora cu aprecierea pertinenței și concludenții lor, or la dosar nu se regăsește o ordonanță de ridicare și, respectiv, proces-verbal de ridicare dar și un proces-verbal de examinare a acestora pentru a le da forță probatorie. Mai mult ca atât, nu au fost prezentate date unde se află originalele acestora. Astfel, instanța de judecată va dispune excluderea acestora din probatoriu.

Cu referire la restul probelor, instanța de judecată consideră că probele în cauză sunt suficiente și au fost apreciate corect de către agentul constatator la stabilirea persoanei vinovate de comiterea contravenției, iar legalitatea și temeinicia acestora nu a fost contestată de către făptuitor.

Din cumulul normelor de drept enunțate, raportate la circumstanțele pricinii, instanța de judecată denotă incontestabil vinovăția S.R.L. „*****” în comiterea contravenției, ce a și servit ca temei de tragere a acesteia la răspundere contravențională.

Reieșind din argumentele enunțate mai sus, instanța de judecată conchide că, fapta contravenţională, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei – nu au un caracter coincident cu fabula din contestaţie, or S.R.L. „*****” nu a prezentat nici o probă în susţinerea poziţiei sale, limitându-se în exclusivitate la invocarea formală a unor pretexte sub aspect inocent şi, de aceea, în opinia instanţei, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Pe de altă parte, argumentele contestatarului nu sunt decât o interpretare eronată a normelor legale, interpretare favorabilă sie care nu au nici o tangență cu poziția Legiuitorului la adoptarea acestora și esența lor, dar și o insinuare din partea contestatarei a pretinsului drept lezat la apărare și la egalitatea armelor, fapt care însă nu s-a confirmat.

Instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie în privința S.R.L. „*****”, agentul constatator a respectat în tot prevederile art. art. 5 – 9 din Codul Contravenţional al RM, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale, iar obiecţiile făcute de către reprezentantul S.R.L. „*****”, în contestaţia sa, au un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care nu pot influența aprecierea agentului constatator, de vreme ce făptuitorul a omis să contra-argumenteze poziţia agentului contestator. Drept celor excelate şi în lipsa unor dovezi în susţinerea contestaţiei, încetarea procesului contravenţional nu poate avea loc în prezenţa motivelor chemate în ajutor. Or, odată ce aprecierea agentului constatator este legală în fond, aceasta nu poate fi anulată pe motive formale.

Vis-a-vis de temeinicia și legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție emis de către agentul constatator, instanţa de judecată stabileşte că nu i-au fost prezentate probe ce ar dovedi că procesul-verbal nominalizat a fost întocmit ilegal sau cu încălcări esențiale ce ar afecta fondul cauzei, iar contravenientul deși a pretins acest fapt prin contestația depusă la dosar, nu a probat argumentul în cauză. Concomitent, instanța de

judecată nu denotă nici un viciu fundamental la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, ce ar putea determina instanța de judecată să dispună nulitatea acestuia.

De asemenea, instanţa de judecată reţine că procesul-verbal nr. ANS01000532 din 03.11.2023, corespunde după formă şi conţinut prevederilor art. 443 al Codului Contravenţional al RM, fiind întocmit în mod corespunzător.

Cu toate acestea, instanța de judecată apreciază sancțiunea aplicată S.R.L. „*****” a fi una contrară Legii din următoarele considerente:

Astfel, potrivit prevederilor art. 344 alin. (2) lit. h) Cod Contravenţional al RM, *încălcarea cerinţelor stabilite în actele normative prin: neinformarea consumatorului despre preţul produsului (în cazul produselor preambalate – preţul pentru o unitate de măsură şi preţul de vânzare a cantităţii preambalate) şi neoferirea informaţiilor specificate la lit. c), a datelor despre certificarea conformităţii sau a declaraţiei de conformitate, dacă legislaţia prevede aceasta, precum şi neasigurarea consumatorului cu cartea tehnică ori cu instrucţiunile de folosire, instalare, exploatare, întreţinere, elaborate de producător se sancţionează cu amendă de la 15 la 30 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 60 la 108 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice*.

La caz, instanța de judecată reține că agentul constatator a aplicat și prevederile normei art. 34 alin. (2^2) Cod contravențional al RM, *comiterea repetată de către persoana juridică, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărţii întâi a prezentului cod se sancţionează cu amendă în mărime dublă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărţii întâi*.

Ca temei al aplicării prevederilor normei art. 34 alin. (2^2) Cod contravențional al RM, conform materialelor cauzei, a servit faptul că, anterior, S.R.L. „*****”, ar fi comis pe parcursul anului o altă contravenție prevăzută de art. 273 alin. (2) Cod Contravențional al RM, identificată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01003040 din 12.04.2024 și decizia din 20.05.2024.

În contextul dat, este important de menționat faptul că sancțiunea dublă a fost aplicată în cazul din speță, prin decizia din 01.11.2024, ora 09:30, însă, anterior prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.10.2024 (dosar nr. 5r-2092/2024, nr. electronic 4-24064241-12-5r-13062024), publicată la data de 28.10.2024 pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată https://instante.justice.md, instanța de Judecată a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01003040 din 12.04.2024 și decizia din 20.05.2024 în privința S.R.L. „*****”, recunoscută vinovată de comiterea contravenție prevăzută de art. 273 alin. (2) Cod Contravențional al RM. Cauza la moment se află spre examinare în instanța de recurs.

Autoritatea constatatoare (ANSA) era obligată să cunoască lipsa temeiului legal de a aplica dubla sancționare în condițiile art. 34 alin. (2^2) Cod contravențional al RM, reieșind atât din faptul că a participat la examinarea cauzei contravenționale în instanța de judecată, astfel având obligația de a manifesta diligență în a cunoaște soarta dosarului, cât și reieșind din obligația de a verifica informația publică, publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată, or publicarea a avut loc anterior emiterii deciziei de sancționare dublă.

Prin urmare, în cazul din speță, în lipsa unei hotărâri definitive pe cauza de învinuire a S.R.L. „*****”, de comiterea contravenție prevăzută de art. 273 alin. (2) Cod Contravențional al RM, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01003040 din 12.04.2024 și deciziei din 20.05.2024, aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2^2) Cod contravențional al RM este contrară Legii.

Din aceste considerente, instanța de judecată va dispune admiterea în parte a contestației, cu anularea deciziei de sancţionare din 01.11.2024, la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532 din 03.11.2023, în partea stabilirii pedepsei și-i va stabili S.R.L. „*****” o pedeapsă în ordinea art. 344 alin. (2) lit. h) Cod Contravenţional al RM cu amendă în mărime de 90 unități convenționale, ce constituie 4500,00 lei.

În rest, instanța de judecată consideră că contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or S.R.L. „*****”, legitim și întemeiat a fost găsit vinovat de comiterea faptei contravenționale fiind dispusă tragerea acesteia la răspundere contravențională.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 395, 441, 448, 460 – 463 din Codul Contravenţional al RM, în numele Legii, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite în parte contestația depusă de S.R.L. „*****” cu anularea deciziei de sancţionare din 01.11.2024, la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01000532 din 03.11.2023, în partea numirii pedepsei.

Se stabilește S.R.L. „*****”, vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (2) lit. h) Cod Contravenţional al RM, o nouă pedeapsă cu amendă în mărime de 90 (*nouăzeci*) unități convenționale, ce constituie 4500,00 (*patru mii cinci sute, 00*) lei.

În rest contestaţia S.R.L. „*****”, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. ANS01000532 din 03.11.2023, prin care a fost învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (2) lit. h) Cod Contravenţional al RM, se respinge ca neîntemeiată.

Se informează S.R.L. „*****” că, în ordinea art. 34 alin. (3) Cod Contravențional al RM, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Se avertizează contravenienta S.R.L. „*****” că dacă nu va achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientei de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Copia de pe hotărârea în cauză, procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia agentului constatator emise în cazul contravențional – se expediază organului abilitat pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenţie.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, materialele cauzei contravenţionale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie organului abilitat.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**